

Sygn. akt I Ns 2290/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Braniewie Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Jacewicz-Okuniewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 roku w Braniewie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Starosty (...)

z udziałem A. N.

o orzeczenie przepadku pojazdu

postanawia:

I. orzec przepadek na rzecz Powiatu (...) samochodu osobowego marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...);

II. oddalić wniosek wnioskodawcy o zwrot kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Starosta (...) wystąpił z wnioskiem o orzeczenie przepadku na rzecz Powiatu (...) pojazdu marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...), należącego do A. N., a nadto zasądzenie kosztów postępowania .

Wnioskodawca wskazał, że w dniu 17 czerwca 2015 roku pojazd ten został usunięty z drogi wojewódzkiej nr (...) w Pieniężnie przy ulicy (...). W tym samym dniu A. N. została pisemnie powiadomiona o usunięciu pojazdu i pouczona o skutkach nieodebrania pojazdu.

Stosownie do dyspozycji art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz. U. z 2012, poz. 1137 ze zm.), starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu. Art. 130a ust. 10e tej ustawy stanowi natomiast, że w sprawach o przepadek pojazdu sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Usunięcie wskazanego na wstępie pojazdu z drogi ocenić należy jako zasadne – pojazd został bowiem usunięty ze względu na nieposiadanie przez kierującą dokumentów uprawniających do kierowania przedmiotowym pojazdem, zgodnie z art. 130a ust. 2 pkt 1b) powyższej ustawy. Jak dotąd pojazd ten nie został odebrany przez jego właściciela, prawidłowo powiadomionego o usunięciu pojazdu z drogi. Upłynął przy tym wymagany w cytowanym wyżej przepisie okres 3 miesięcy. Orzeczenie przepadku nie jawi się przy tym jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt I sentencji.

W pkt II, oddalono wniosek Starosty (...) o zasądzenie na jego rzecz od uczestnika postępowania kosztów tego postępowania. Stosownie do dyspozycji art. 520 § 1 k.p.c., każdy uczestnik ponosi koszty związane z jego udziałem w sprawie. To wnioskodawca zainicjował niniejsze postępowanie, co wiązało się z koniecznością uiszczenia opłaty od wniosku oraz pokryciem kosztów zastępstwa przez pełnomocnika będącego radcą prawnym. Brak jest z kolei podstaw do odstąpienia od wyrażonej w przytoczonym wyżej przepisie reguły. Nie wystąpiły bowiem przesłanki statutowane w art. 520 § 2 k.p.c. w postaci różnego stopnia zainteresowania uczestników postępowania jego wynikiem czy też sprzeczności ich interesów.